

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **M G**, zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje,** se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2014, č. j. KUZL-4700/2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 1. 2. 2016, č. j. 62 A 48/2015 - 29,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Dne 15. 4. 2013 Městská policie Luhačovice zjistila, že řidič vozidla Opel, registrační značka x, nerespektoval dopravní značku č. IP13c (parkoviště s parkovacím automatem), přestože parkovací automat byl plně funkční. Vzhledem k tomu, že se řidič na výzvu policie pro nepřítomného řidiče nedostavil na služebnu policie k projednání přestupku, bylo oznámení o podezření ze spáchání přestupku postoupeno Městskému úřadu Luhačovice (dále jen městský úřad).

[2] Městský úřad zaslal žalobci výzvu dne 24. 5. 2013, č. j. MULU 8261/2013, sp. zn. 7266/2013/262/149 k zaplacení částky 500Kč dle § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000

Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). V ní žalobce jako registrovaného provozovatele vozidla Opel r. z. x současně vyzval ke sdělení osoby, která měla v rozhodnou dobu toto vozidlo řídit. Výzva byla žalobci doručena dne 27. 5. 2013 i s poučením, že toto sdělení se současně považuje za podání vysvětlení (§ 125h odst. 6 zákona o silničním provozu). Žalobce, zastoupený na základě plné moci společností FLEET Control s.r.o., jejímž jménem jednal pan J. K., k výzvě dne 6. 6. 2013 sdělil, že v uvedené době měl k užívání vozidlo G. G.; J. K. také sdělil, že označený řidič je zastoupen zmocněncem P. K., kterého je třeba kontaktovat a který prokáže, že jednání pana G. nebylo přestupkem.

[3] Městský úřad dle § 66 odst. 3 písm. g) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) dne 12. 8. 2013 podezření ze spáchání přestupku odložil s tím, že bude dále řešena jako správní delikt provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

[4] Dne 13. 8. 2013 vydal městský úřad, jako orgán I. stupně příkaz, jímž uznal žalobce vinným ze spáchání správního deliktu; proti tomuto podal žalobce odpor.

[5] Poté, co se žalobce ani jeho zástupce nedostavili k ústnímu jednání, k němuž byli na den 4. 11. 2013 předvoláni, rozhodl městský úřad dne 2. 12. 2013 pod č. j. MULU 19883/2013, sp. zn. 7266/2013/262/149, tak, že žalobce uznal vinným ze spáchání správního deliktu dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla Opel registrační značky x nezajistil, aby při užití jeho vozidla na pozemní komunikaci dne 15. 4. 2013 ve 14:00 hodin v Luhačovicích na placeném parkovišti v ulici U Štávnice byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Za výše uvedené jednání uložil žalobci pokutu ve výši 2.000 Kč, spolu s povinností uhradit náklady řízení.

[6] K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 2. 2014, č. j. KUZL-4700/2014, sp. zn. KUSP-4700/2014/DOP/Ti, změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že upravil výrokovou část rozhodnutí tímto způsobem: „*M. G., (dále jen „povinný“) se dopustil správního deliktu dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu ve znění pozdějších předpisů tím, že jako provozovatel motorového vozidla Opel r.z. x v rozporu s § 10 nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když blíže neustanovený řidič povinným provozovaného vozidla nesplnil povinnost řidiče k zaplacení parkového na placeném parkovišti ulice U Šťávnice u penzionu Růža v Luhačovicích dne 15. 4. 2013 ve 14:00 hodin. Tato povinnost vyplývá z dopravní značky IP13c – parkoviště s parkovacím automatem. Řidič tak porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Tím povinný jako provozovatel vozidla porušil povinnost provozovatele vozidla stanovenou v § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu*“.

[7] Žalobu podanou žalobcem Krajský soud v Brně zamítl rozsudkem ze dne 1. 2. 2016, č. j. 62 A 48/2015-29. Rozsudek krajského soudu je, stejně jako všechna dále citovaná

rozhodnutí správních soudů, dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj pro stručnost zcela odkazuje.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[8] Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností. Namítl, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku nezákonnosti zahájení řízení s provozovatelem vozidla, z části pak navazující závěr krajského soudu učiněný shodně s žalovaným o účelovosti oznámení řidiče vozidla pana G. nemá oporu ve správním spise. Uplatnil tak důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.").

[9] Stěžovatel již v žalobě namítal, že správní orgán I. stupně s ním zahájil řízení jako s provozovatelem vozidla, ačkoliv mu byla známa totožnost řidiče vozidla a nebyly naplněny podmínky dle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu. Krajský soud však zastal názor, že osoba řidiče G. byla oznámena účelově. Dovodil to z toho, že stejná osoba měla být jako řidič oznámena i v dalších řízeních, že zástupce tohoto řidiče (p. K.) má určitou spojitost se zástupcem žalobce ve správním řízení, a dále z toho, že pan G. má trvalé bydliště v Bulharsku. Podle stěžovatele z těchto skutečností nelze závěr o účelovosti oznámení učinit. Řídí-li jedna osoba více vozidel různých provozovatelů, existují proto vysvětlení, např. že je zaměstnancem taxislužby provádějící též odvozy vozidel opilých řidičů, nebo že si půjčuje vozidlo od přátel, nebo s vozidly obchoduje, tudíž je převáží v době, kdy změna v registru vozidel není ještě provedena.

[10] Rovněž trvalé bydliště v Bulharsku není relevantní, když navíc v rozhodném období uvedený řidič v České republice podnikal, jak zjistil i krajský soud, a stěžovatel nemůže ovlivnit, zda se osoba, jíž vozidlo půjčí, přihlásí k pobytu na území, ani není zřejmé, proč by tak měla učinit, žije-li střídavě zde a v Bulharsku.

[11] Nemůže obstát ani argument soudu, že zástupcem řidiče vozidla je stejná osoba jako jednatel zástupce žalobce, když jde o odlišné osoby, z nichž jedna jedná za společnost zastupující žalobce a druhá jedná za žalobcem oznámeného řidiče. Podle stěžovatele je důvodem to, že „*Společnost FLEET Control, s.r.o. má uzavřenou smlouvu se společností, pro kterou působil pan G., o tom, že zastoupí klienty, proti kterým v důsledku činnosti některého z řidičů předmětné společnosti bude zahájeno řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Pan G. je pak zastoupen P. K., aby měl zajištěnu případnou kvalitní obhajobu v případě, že bude neoprávněně obviněn z dopravního přestupku, neboť jak se podává z osobních webových stránek P. K., „z níže uvedených citací je zřejmé, že mé názory jsou výrazně kvalitnější, než názory soudců Nejvyššího správního soudu", a vzhledem k tomu, že panu G. přišly protiargumenty na webových stránkách P. K., směřující proti argumentům Nejvyššího správního soudu, dle jeho slov „lépe odůvodněné", měl k takové osobě důvěru, a to i přes to, že společnost FLEET Control, s.r.o. - se kterou však dle veřejně dostupných zdrojů nemá P. K. žádnou souvislost - může hájit zájmy odlišné.*"

[12] Stěžovatel shrnuje, že tak nebyla prokázána účelovost oznámení řidiče, přitom stačilo, aby byl provozovatel vozidla vyzván k podání vysvětlení a k prokázání, aby své tvrzení doložil, k tomu však nedošlo. Tímto postupem správní orgán I. stupně pochybil,

neboť stěžovateli nedal najevo, že jeho tvrzení nevěří a stěžovatel proto důvodně předpokládal, že přestupek bude projednán s jím označeným pachatelem. Závěr o účelovosti označení pachatele přestupku vyplynul až z příkazu ze dne 13. 8. 2013 vydaného vůči provozovateli vozidla, a tedy v době, kdy již nebylo možné vést řízení o přestupku. Krajský soud proto posoudil právní otázku splnění podmínek pro zahájení řízení s ním jako provozovatelem vozidla nesprávně.

[13] Současně závěr krajského soudu o účelovosti oznámení tvrzeného řidiče nemá oporu ve spise, neboť žalovaný přestupek určité osoby zcela ignoroval a závěr o účelovosti jejího oznámení nijak důkazně nepodložil.

[14] Nadto stěžovatel tvrdí, že pokud by jeho vyjádření ohledně označení identity řidiče bylo nepravdivé, byl by obviněn z přestupku podle § 125c odst. 2 zákona o silničním provozu a správní orgán by z moci úřední byl povinen takové řízení při existenci podezření ze spáchání tohoto přestupku zahájit. K tomu nedošlo a lze tak předpokládat, že správní orgán podezření z účelovosti označení řidiče neměl.

[15] Stěžovatel dále napadá i argumentaci krajského soudu, že měl uvést další okolnosti zapůjčení vozidla, popř. navrhnout svědky či vysvětlit proč pan G. užíval v Luhačovicích jeho vozidlo. Oponuje tím, že nebyl k doložení takových skutečností vyzván, nelze mu proto klást k tíži, že tak neučinil, a naopak splnil vše, co od něj správní orgán požadoval. V žalobě přitom zkrácení na svých právech namítal, neboť správní orgán rezignoval na postup dle § 125h odst. 5 zákona o silničním provozu. Není mu zřejmé, proč by měl zjišťovat datum narození a bydliště případného svědka, nebo dohledávat jakoukoli smlouvu, argumentace soudu se mu proto jeví jako nemístná.

[16] Ani další důvod nevěrohodnosti označení řidiče užitý žalovaným, totiž že pan G. při podpisu plné moci nenapsal písmeno „G“ cyrilicí, ale „zcela jinak“, nemůže obstát. Krajský soud se s tímto názorem ztotožnil, přitom jde o skutečnost irelevantní. Je-li pan G. jednatelem společnosti v České republice, přichází s latinkou do styku, navíc jaké písmo používá nemůže mít vliv na věrohodnost jím podaného vyjádření. Tvrzení o nepravosti podpisu je tak pouhou spekulací.

[17] Krajský soud tak chybně posoudil postup žalovaného jako správný. Nejvyšší správní soud by měl vyslovit, že závěr o účelovosti oznámení řidiče provozovatelem nelze učinit dříve, než správní orgán vyzve provozovatele k tomu, aby své tvrzení prokázal.

[18] Stěžovatel nesouhlasí rovněž s vypořádáním žalobní námitky, že správní orgán prvého stupně nedoručil předvolání k podání vysvětlení zástupci žalobce, ačkoliv byl zastoupen. Krajský soud odkázal na spis, dle něhož předvolání k ústnímu jednání bylo doručeno jak žalobci, tak jeho zástupci. Toto tvrzení soudu je nedostatečné, protože v žalobě byla zpochybněna doručenka předvolání a soud měl provést dokazování a ověřit, zda písemnost skutečně byla jeho zástupci doručována.

[19] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na obsah spisu, včetně doručenek s tím, že odůvodnil, proč bylo nadbytečné doručovat panu K. do Panamy, jak

vyplynulo z konkrétní přestupkové věci, v nichž se o doručení P. K. jako zmocněnci pana G. neúspěšně pokoušel.

[20] Současně odkázal na článek z internetového serveu www.idnes.cz ze dne 14. 7. 2013, nazvaný „ Muž nabízí pojištění proti pokutám, úřady ho nahánějí na kanárech“, který popsané skutečnosti jen potvrzuje, neboť v článku je citován P. K. slovy: „*Hrajeme si s doručovacími adresami i na Kanárských ostrovech, to je pravda. Je to legitimní součást postupu, děláme to kvůli tomu, že úředníci jsou z toho vyplašení, řekl K.*“.

[21] Dále uvedl, že P. K. si dne 11. 10. 2011 zřídil datovou schránku fyzické osoby a zpřístupnil dne 16. 10. 2011, den předtím pak požádal o její znepřístupnění. Poté měl doručovací adresu, resp. bydliště v místě x. V červnu 2013 byla do informačního systému evidence obyvatel zavedena panu K. přičemž zhruba do konce roku 2013 P. K. ve správních řízeních požaduje doručovat na X nebo XX. V dubnu 2014 P. K. požádal o zavedení nové doručovací adresy. Dne 19. 12. 2014 pak došlo k znovuaktivování jeho datové schránky. Správní orgány tak v kontextu uvedeného učinily vše, co bylo racionální ke zjištění osoby řidiče (viz rozsudek NSS 1 As 237/2015 - 31).

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[22] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[23] Kasační stížnost **není** důvodná.

[24] Nejprve se Nejvyšší správní soud zabýval okruhem námitek týkajících se nesplnění podmínek pro zahájení řízení o správním deliktu ve smyslu § 125f odst. 4 písm. b) zákona o silničním provozu.

[25] Podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu správní orgán projedná správní delikt provozovatele vozidla teprve tehdy, učinil-li nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, ale nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě [§ 125f odst. 4 písm. a)], nebo řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno [§ 125f odst. 4 písm. b)]. Toto ustanovení vyjadřuje subsidiaritu odpovědnosti za správní delikt provozovatele vozidla vůči odpovědnosti za přestupek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 131/2014 – 45). „Přednost“ odpovědnosti za přestupek je patrná i z § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu, podle kterého správní orgán poučí provozovatele, jehož vozidlem nezjištěný řidič spáchal přestupek, o možnosti sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku.

[26] Při posuzování, zda správní orgán učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, ale nelze ztrácet ze zřetele smysl a účel úpravy správního deliktu provozovatele vozidla, kterým bylo postihnout tzv. problematiku osoby blízké. V případech překročení maximální povolené rychlosti naměřeného pomocí automatických radarů a v případech nesprávného parkování, správní orgány často jednoznačně zjistily spáchání přestupku, ale

při zjišťování totožnosti pachatele byly odkázány na vysvětlení podané registrovaným provozovatelem vozidla. Pokud provozovatel odepřel podání vysvětlení s tím, že by jím vystavil postihu osobu blízkou (§ 60 odst. 1 věta za středníkem zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů), správní orgány se ocitly ve stavu důkazní nouze a věc odložily, protože při množství podobných dopravních přestupků bylo vyloučeno zjišťovat totožnost přestupců jinými způsoby. Cílem zavedení úpravy správního deliktu provozovatele vozidla bylo, aby zmíněná deliktní jednání nezůstala nepotrestána a aby za ně v případě nezjištění totožnosti pachatele odpovídal provozovatel vozidla, kterému byla § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu stanovena povinnost zajistit, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích (viz zápis z hlasování v Poslanecké sněmovně o návrhu novely zákona o silničním provozu vráceném Senátem ze dne 6. 9. 2011, dostupný na http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/021schuz/s021045.htm). Kasační soud se vyjádřil k účelu úpravy, jež byla do zákona o silničním provozu vložena novelou provedenou zákonem č. 297/2011 Sb., v rozsudku ze dne 11. 12. 2014, č. j. 3 As 7/2014 – 21: „*Evidentním primárním úmyslem zákonodárce v právní úpravě správního deliktu dle ustanovení § 125f zákona o provozu na pozemních komunikacích je postihnout existující a jednoznačně zjištěný protiprávní stav, který byl způsoben provozem resp. užíváním vozidla při provozu na pozemních komunikacích. Podle názoru Nejvyššího správního soudu je zcela přiléhavé, pokud zákonodárce zvolil objektivní formu odpovědnosti samotného provozovatele vozidla, jenž je jako vlastník věci - nástroje spáchání protiprávnosti - z hlediska veřejného práva primární identifikovatelnou a konkrétní osobou.*“

[27] V rozsudku ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 – 46, Nejvyšší správní soud upozornil, že by bylo „*proti smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku. Budou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných skutkových okolností) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit. Dobrý příklad poskytuje věc řešená Krajským soudem v Hradci Králové v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 30 A 92/2013 – 27, kde provozovatelem vozidla byla autopůjčovna, která na základě výzvy poskytla správnímu orgánu údaje o subjektu, jenž měl v době spáchání přestupku vozidlo pronajaté, a přiložila příslušnou nájemní smlouvu; krajský soud uzavřel, že správní orgány měly vyvinout větší úsilí ke kontaktování označené obchodní společnosti a jejího jednatele, který dle sdělení provozovatele vozidlo osobně přebíral. Naopak pokud provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, kterou nelze dohledat nebo se jí nedaří doručovat, případně označí osobu, která odepře podání vysvětlení z důvodu podle § 60 odst. 1 věty za středníkem zákona o přestupcích (srov. citovaný rozsudek 3 As 7/2014 – 21), nebo dochází-li k řetězení označených osob (označený řidič označí dalšího řidiče atd.), je podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o přestupcích naplněna a správní orgán po odložení či zastavení řízení o přestupku projedná správní delikt*“ (tuto argumentaci zopakoval i v rozsudku ze dne 24. 8. 2016, č. j. 2 As 85/2016 – 33, a rozsudku ze dne 1 As 237/2015 - 22).

[28] V posuzované věci po doručení výzvy městského úřadu stěžovatel zmocnil ke svému zastupování společnost FLEET Control s.r.o. Její jednatel J. K. jménem stěžovatele

poskytl k výzvě vyjádření, v němž označil za řidiče vozidla v době spáchání přestupku pana G. G. s adresou v Bulharsku, současně uvedl, že zmocněncem tohoto označeného řidiče je pan P. K. s adresou tohoto zmocněnce v cizině (Cuidad Panamá) a adresou pro doručování p@yahoo.es. Výslovně zdůraznil, že je nutno dále kontaktovat tohoto zmocněnce označeného řidiče. Městský úřad podezření z přestupku dle § 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích odložil dne 12. 8. 2013, neboť dospěl k závěru, že postup stěžovatele byl účelový. Ke stejnému závěru dospěl k námitce stěžovatele i žalovaný a krajský soud. Účelovost postupu byla spatřována v tom, že stěžovatel označil za řidiče osobu, která bývá označována jako řidič v obdobných případech opakovaně a současně je zmocněncem takové osoby P. K., jemuž se rovněž opakovaně nedaří doručovat, přičemž samotného provozovatele vozidla zastupuje společnost FLEET Control s. r. o. s tímto zmocněncem provázaná.

[29] Nejvyšší správní soud se shoduje s krajským soudem, že stěžovatel formálně zákonnou povinnost označit řidiče vozidla na výzvu správního orgánu, splnil. Věrohodnost tvrzení, že řidičem v době spáchání přestupku byl pan G., byla však nesporně důvodně zpochybněna tím, že *„z vícero řízení, přičemž bez významu není fakt, že v těchto řízeních vždy figuruje spolu se společností FLEET Control, s.r.o., resp. s bratry Kocourkovými či jinými subjekty, s nimiž je činnost těchto osob spojena (např. Motoristická vzájemná pojišťovna, družstvo). Posledně jmenované subjekty se podle svých webových stránek (např. www.nechcipokutu.cz) zabývají „pomocí“ řidičům ve věcech dopravních přestupků a správních deliktů, přičemž svojí službu nabízejí jako pojištění, když v případě neúspěchu slibují úhradu uložených pokut a dokonce refundaci připsaných bodů v bodovém hodnocení řidiče. Do toho zapadá i uvádění osob (někdy fiktivních, někdy skutečných, případně osob, jejichž identitu nelze z pozice správních orgánů ověřit) s pobytem v zahraničí, které měly řídit vozidla, jejichž provozovatelé jsou činěni odpovědnými za vybrané správní delikty. Odvolací orgán také uvádí, že G. G. se shodnými osobními údaji figuruje ve veřejném (obchodním) rejstříku jako jednatel právnické osoby BEZK, s.r.o., která má sídlo v Praze, přičemž dotyčný zároveň není přihlášen k pobytu na území ČR. Na plné moci (resp. všech, které má odvolací orgán dosud k dispozici) je podpis pana G. vyveden náznakem psací latinkou, ač Bulharsko patří k zemím, jejichž písmo se označuje jako azbuka nebo cyrilice. V ní psací „G“ vypadá zcela jinak. Odvolací orgán z těchto známých skutečností považuje za zcela nevěrohodné, že pan G. řídí vozidla různých osob nejen po Zlínském kraji, ale po celé České republice*“, jak žalovaný uvedl již v žalobou napadeném rozhodnutí. Tento závěr žalovaný ve vyjádření k žalobě navíc podepřel odkazem na konkrétní vedené správní spisy, z nichž je jemu i správnímu orgánu I. stupně známo, že P. K.k nepotvrzuje zprávy doručené mu e-mailem a zásilky z uváděných adres ať už v Panamě nebo na Tenerife se vracejí jako nedoručitelné (např. ve věci KUSP 1748/2014/DOP/Ti, kde měl vozidlo v Poličce řídit G. G., zastoupený rovněž P. K.). Jako další příklad neúspěšného pokusu o doručení uvedl žalovaný spis č. KUSP 38869/2013/DOP/Ti.

[30] Krajský soud důvody pro odložení podezření z přestupku dle § 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích a splnění podmínek pro zahájení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu správně aproboval.

[31] I podle Nejvyššího správního soudu podstatným pro posouzení účelovosti označení uvedeného řidiče je, že stěžovatel, prostřednictvím jím zvoleného zástupce, společnosti FLEET Control s.r.o., oznámil pana G. G., který je touto společností, v postavení zástupce

ve správních řízeních vedených s provozovateli vozidel, označován jako údajný řidič vozidel „v přestupku“ opakovaně, různými provozovateli různých vozidel a skutečně napříč celou Českou republikou, jak uvedl krajský soud. Skutečnost, že žalovaný či krajský soud neuvedl konkrétní výčet případů, kdy se tak stalo, Nejvyšší správní soud neshledal vadou řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť i jemu je postup, který společnost FLEET Control s.r.o. při zastupování svých klientů volí a který je její „procesní strategií“ znám z úřední činnosti.

[32] Například i ve věci Nejvyššího správního soudu vedené pod sp. zn. 4 As 101/2015, byl jako řidič provozovatelem, zastoupeným toutéž společností, označen G. G.. Jako řidič se měl dopustit přestupku dne 18. 7. 2013 v Plzni. V této věci pak následně provozovatel vozidla, ač k výzvě správního orgánu takto označil řidiče, který se měl přestupku dopustit, zvolil následně jinou „procesní strategii“, a to, že policistům, kteří přestupek zjistili, muselo být zřejmé, že přestupcem, a tedy řidičem, byl sám provozovatel. Ve věci Krajského soudu v Hradci Králové vedené pod sp. zn. 30A 80/2015 se měl dle vyjádření provozovatele pan G. dopustit dopravních přestupků v Rychnově nad Kněžnou, a to opakovaně ve dnech 8. 4. 2013, 9. 4. 2013, 13. 5. 2013, 14. 5. 2013 a 30. 5. 2013, přitom uvedená společnost zastupovala provozovatele vozidla a pan P. K. byl rovněž označen v obou uvedených případech za zmocněnce označeného řidiče, s adresou v cizině, popř. doručovací e-mailovou adresou, na kterou se nepodařilo účinně doručovat.

[33] V posledně označené věci Krajského soudu v Hradci Králové vedené pod sp. zn. 30A 80/2015 (*a zde nemá vliv na posouzení výsledek tohoto řízení u uvedeného krajského soudu),* dokonce z vyjádření žalovaného k žalobě vyplynulo, že je znám případ, kdy společnost FLEET Control s.r.o. zastupovala v jiném řízení pana F. Š., a tento prohlásil, že nikoho nezmocnil k zastupování a osobu jménem G. G. nezná a nikdy ji neviděl; tato argumentace nebyla zpochybněna. Existují tak i případy, kdy společnost FLEET Control s.r.o. zneužívá při zastupování svých klientů k označení údajných řidičů i osobní údaje cizinců z veřejně dostupných registrů.

[34] Námitce stěžovatele, že pro závěr o účelovosti oznámení uvedeného řidiče argumenty žalovaného a soudu nesvědčí, protože jedna osoba může řídit více vozidel různých provozovatelů a existují vysvětlení (bod [9]) nelze přiznat opodstatnění. Společnost FLEET Control s. r. o. při zastupování provozovatelů vozidel ve správních řízení užívá obdobnou procesní taktiku opakovaně, a to nejen, že jako údajný řidič je oznámen cizinec (např. rozsudky NSS ve věci sp. zn. 1 As 237/2015 - 31, sp.zn. 6 As 208/2016), jemuž se nedaří doručovat, stejně jako jejich obecným zmocněncům, jimiž jsou různé osoby, k nimž patří i P. K. (viz rozsudek Krajského soud v Hradci Králové-pobočka Pardubice č. j. 52 A 58/2014 - 77, též i rozsudek. NSS sp. zn. 8 As 109/2014), ale jako údajný řidič jsou oznámeny dokonce i osoby, které vozidlo v době spáchání přestupku prokazatelně řídit nemohly pro svůj zdravotní stav (např. rozsudek NSS č. j. 6 As 73/2016 - 40) a nemohly se bránit ani ve správním řízení, protože ještě před jejich označením provozovatelem vozidla k výzvě správního orgánu zemřely (toto jednání soud označil za účelový hyenismus a zjevnou procesní obstrukci). Konečně jako údajný řidič bývá provozovateli vozidel, zastupovanými společností FLEET Control s.r.o., označen i sám P. K. (např. rozsudky NSS č. j. 8 As 110/2015-46 a č. j. 6 As 239/2015), k problémům,

ke kterým pravidelně dochází při doručování P. K., se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 9. 2015, č. j. 8 As 57/2015 – 46).

[35] Zpochybňuje-li stěžovatel dílčí argument žalovaného, a to podpis údajného řidiče G. G. na plné moci k zastupování, udělené zmocněnci P. K., lze k tomu toliko dodat, že dle dostupných údajů v obchodním rejstříku je tento cizinec G. J. G. (datem narození a adresou shodný s označeným řidičem) skutečně jednatelem společnosti BEZK s.r.o., jeho podpis však nelze ověřit dle podpisového vzoru, neboť jej zastupoval dle smlouvy o převodu obchodního podílu dle plné moci J. P. Tato dílčí argumentace žalovaného, stejně tak jako poukaz žalovaného na to, že osoba takto označená nemá bydliště v České republice, však nemůže mít na posouzení závěru o účelovosti označení uvedené osoby vzhledem již ke shora uvedeným doloženým případům vliv.

[36] Namítá-li stěžovatel, že krajský soud ztotožnil osobu zástupce označeného řidiče s osobou jednatele jeho zástupce, nelze mu přisvědčit zcela. Lze připustit, že soud tak učinil v části odůvodnění rozsudku, jímž vyvracel námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, v dalším odůvodnění však již správně uvedl, že jde o shodné příjmení zástupce údajného přestupce s příjmením jednatele společnosti FLEET Control, s.r.o., kterou byl žalobce během správního řízení zastoupen. Vyplývá-li z odůvodnění rozhodnutí žalovaného, že jde o bratry (P. K. a J. K.), nemůže dílčí nepřesné vyjádření krajského soudu zvrátit jeho závěr, že i tato spojitost mezi osobou jednající za stěžovatele a osobou zmocněnce označeného údajného řidiče nasvědčuje vzájemné spolupráci, a je *„pravděpodobné, že údajný přestupce je zastoupen osobou, jež s touto společností spolupracuje“*.

[37] Konečně stěžovatel sám, aniž by ovšem takové tvrzení doložil, poskytuje v kasační stížnosti vysvětlení tohoto spojení, resp. spolupráce, když tvrdí, že *„Společnost FLEET Control, s.r.o. má uzavřenou smlouvu se společností, pro kterou působil pan G., o tom, že zastoupí klienty, proti kterým v důsledku činnosti některého z řidičů předmětné společnosti bude zahájeno řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Pan G. je pak zastoupen P. K., aby měl zajištěnu případnou kvalitní obhajobu v případě, že bude neoprávněně obviněn z dopravního přestupku,...“*.

[38] Vysvětlení, které následně stěžovatel soudu podává a jímž zdůvodňuje, proč si pan G. G. zvolil jako zmocněnce P. K., nelze přiznat relevanci ve vztahu k projednávané věci. Stěžovatel tvrdí, že pan G. tak učinil, *„aby měl zajištěnu případnou kvalitní obhajobu v případě, že bude neoprávněně obviněn z dopravního přestupku“*, přitom vyšel z tvrzení na osobních webových stránkách P. K., z nichž podle stěžovatele panu G. přišly protiargumenty na webových stránkách P. K., směřující proti argumentům Nejvyššího správního soudu, dle jeho slov *„lépe odůvodněné“*, a měl k takové osobě důvěru, *„a to i přes to, že společnost FLEET Control, s.r.o. - se kterou však dle veřejně dostupných zdrojů nemá P. K. žádnou souvislost - může hájit zájmy odlišné.“*. Toto originální a intelektuálně unikátní vysvětlení představuje toliko tvrzení stěžovatele/či jeho zástupce/o subjektivním náhledu údajně samotného p. G. na právní argumentaci. I pokud by se p. G. s tímto důvodem volby svého zmocněnce P. K. samotnému stěžovateli svěřil, spojení mezi zmocněncem údajného označeného řidiče a osobou zastupující stěžovatele v řízení před správním orgánem to nevylučuje, stejně tak to ani nevyvrací účelovost tohoto spojení, jíž opakované postupy zúčastněných zástupců svědčí.

[39] Nejvyšší správní soud nesdílí náhled stěžovatele, že k vyvrácení účelovosti oznámení řidiče stačilo, aby byl provozovatel vozidla vyzván k podání vysvětlení a k doložení svého tvrzení, a že tak správní orgán prvního stupně pochybil a krajský soud posoudil právní otázku nesprávně, vytkl-li mu, že měl uvést další okolnosti zapůjčení vozidla a doložit je.

[40] Kasační soud musí nutně upozornit na skutečnost, že stěžovateli byla doručena výzva ze dne 24. 5. 2013, a to dne 27. 5. 2013, která obsahovala poučení, že sdělení poskytnuté na výzvu se podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu považuje za podání vysvětlení. Již v tomto vysvětlení tedy mohl stěžovatel uvést nejen, kdo vozidlo v rozhodné době řídil, ale i za jakých okolností a z jakého důvodu tomu tak bylo, popř. navrhnout či doložit pro své tvrzení důkazy. Nelze proto přisvědčit stěžovateli, že nebyl k podání vysvětlení vyzván. Stejně tak mohl učinit poté, co mu byl doručen příkaz dne 13. 8. 2013 v podaném odporu a opakovaně tak mohl učinit i při jednání, které bylo v dané věci nařízeno na 4. 11. 2013, k němuž se ani on, ani jeho zástupce nedostavili. Shledal-li krajský soud, že stěžovatel nebyl zkrácen na svých právech postupem správního orgánu a ten nemusel činit další kroky ke zjištění pachatele přestupku, a to z důvodu účelovosti zvolené procesní taktiky, postupoval v souladu se zákonem, neboť vyšel z obsahu správního spisu a v reakci na žalobní výtky zdůvodnil, proč za daných skutkových okolností nebylo další opakované vyzvání žalobce jako provozovatele vozidla potřeba. Byly-li splněny podmínky pro projednání správního deliktu, mohl se stěžovatel zbavit odpovědnosti pouze prokázáním jednoho ze dvou liberačních důvodů podle § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, neučinil však tak. Tvrzení o důkazech k prokázání totožnosti přestupce navíc kasační soud nepovažuje za důvěryhodné, neboť stěžovatel nepředložil žádné důkazy v průběhu správního ani soudního řízení.

[41] Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou ani námitku stěžovatele, že se krajský soud dostatečně nevypořádal s jeho tvrzením, že nebylo doručeno *„předvolání k podání vysvětlení“* jeho zástupci. Předně je ze spisu zjevné, že stěžovatel si zvolil svého zástupce až poté, co mu byla shora uvedená výzva k podání vysvětlení doručena a jeho zvolený zástupce mohl zevrubným podáním na tuto výzvu reagovat a vysvětlení podat. Krajský soud také správně a v souladu se spisem uvedl, že následné předvolání k ústnímu jednání nařízené na den 4. 11. 2013 bylo jak stěžovateli, tak jeho zástupci, společnosti FLEET Control s.r.o. doručeno. Vyplynulo-li z předloženého správního spisu, že *„oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání ze dne 17.10.2013, č.j. MULU 17050/2013, sp.zn. 7266/2013/262/149, bylo doručováno jak žalobci, tak jeho zástupci (společnosti FLEET Control, s.r.o. bylo doručeno dne 17.10.2013 a žalobci dne 22.10.2013)*“, jak uvedl krajský soud, a společnosti FLEET Control, s.r.o. bylo toto předvolání doručeno do datové schránky, nelze tvrzení stěžovatele o neprověření doručenky přisvědčit.

[42] Obecně platí, že je čistě na rozhodnutí provozovatele, komu své vozidlo svěří, a musí být rovněž připraven nést případnou objektivní odpovědnost za jednání takové osoby, pakliže se tato osoba projednání přestupku vyhýbá. Zároveň účastník řízení nese následky jednání zástupce, kterého si sám zvolí. S ohledem na okolnosti daného případu tak nebylo možné spravedlivě požadovat, aby správní orgány činily další úkony ke zjištění osoby pachatele přestupku.

[43] Argumentace stěžovatele uvedená v bodě [14] tohoto rozsudku se zcela míjí s odůvodněním napadeného rozhodnutí žalovaného; stěžovatel ani neuvedl, na základě čeho dovozuje, že by měl být postižen za přestupek dle § 125c odst. 2 zákona o silničním provozu (*Fyzická osoba se dopustí jako provozovatel vozidla přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 1 písm. d) přikáže nebo svěří samostatné řízení vozidla osobě, o níž nezná údaje potřebné k určení její totožnosti).* Námitka proto rovněž není důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[44] Nejvyšší správní soud neshledal napadený rozsudek krajského soudu nezákonným, proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[45] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu podle obsahu spisu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2016

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu